

WYROK Z UZASADNIENIEM

Sygn. akt: VIII K 710/22

4074-4 Ds 1517.2022

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant st. sekr.sądowy Wojciech Rydzio

bez obecności prokuratora , po rozpoznaniu dnia 13 kwietnia 2023 r. sprawy

W. S., s. P. i J. z domu M., ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 czerwca 2022 roku w godz. 00:15 do 00:30 na terenie stacji paliw S. w m. Z. W., a następnie po Drodze Krajowej nr (...) w m. P. gm.Z. W., kierował pojazdem mechanicznym O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie godz. 01:15 - 0,68 mg/l, II badanie godz. 01:30 - 0,60 mg/l, III badanie godz. 01:50 - 0,59 mg/l, IV badanie godz. 01:52 - 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego W. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1 i §1a pkt. 1 oraz art. 35§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42§2 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a§2 kk, orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 5000 (pięciu tysięcy) złotych, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 34§3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności;

V. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adwokata G. M. kwotę 1080 zł (tysiąc osiemdziesiąt złotych) powiększoną o należną stawkę podatku Vat tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa

Sygn. akt VIII K 710/22

UZASADNIENIE

Uwaga : Uzasadnienie zostało sporządzone w poprzedniej formie z powodu kłopotów technicznych z użyciem programu ZEUS.

W dniu 5 czerwca 2022 roku wieczorem W. S. wraz z kolegą poszli do Pana J. (J. W.), gdzie wspólnie spożywali alkohol. Gdy alkohol się im skończył postanowili około godz. 00:15 udać się na stację benzynową, celem jego zakupu. Za kierownicę pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), pomimo spożytego alkoholu wsiadł W. S.. Udali się wówczas na stację benzynową S. w Z. W.. Po dokonaniu zakupów, W. S. prowadził pojazd po drodze krajowej numer (...). Jadąc w kierunku miejscowości G. , na zakręcie drogi nie dostosował prędkości do warunków drogowych i doprowadził do wypadnięcia pojazdu z drogi.

Przeprowadzone wówczas badania wykazały, iż W. S. kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości albowiem zawartość alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu wynosiła: I badanie o godz. 01:15 - 0,68 mg/l; II badanie o godz. 01:30 – 0.60 mg/l ; III badanie o godz. 01:50 - 0,59 mg/l, zaś IV badanie o godz. 01:52- 0,57 mg/l.

(Dowód : wyjaśnienia oskarżonego W. S. k.30,31, 108;

zeznania świadka D. Ł. k. 13,14, 108;

zeznania świadka J. P. k. 16,17,108;

zeznania świadka S. G. k.19,20, 108;

zeznania świadka J. W. k. 34,35, 108;

zeznania świadka S. W. k. 57,58, 108;

protokół badania trzeźwości k. 3,4,11, 108;

protokół oględzin k. 6,41,108;

nagranie z monitoringu k. 43, 108;

dokumentacja fotograficzna k. 44-55, 108;

szkic miejsca zdarzenia k. 7)

Oskarżony W. S. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszerne wyjaśnienia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem korespondują one z zeznaniami świadków przesłuchanych w sprawie, jaki i pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i nie budzą one wątpliwości Sądu.

Walor wiarygodności Sąd również przyznał wszystkim świadkom przesłuchanym w sprawie : W. S., D. Ł., J. P., S. G., J. W., S. W. albowiem ich zeznania wzajemnie się uzupełniają i korelują z wyjaśnieniami oskarżonego.

Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, a zawnioskowanym w akcie oskarżenia. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego przyznającego się do winy, zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż oskarżony w dniu 06 czerwca 2022 roku w godz. 00:15 do 00:30 na terenie stacji paliw S. w m. Z. W., a następnie po Drodze Krajowej nr (...) w m. P. gm. Z. W., kierował pojazdem mechanicznym O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, I badanie godz. 01:15 - 0,68 mg/l, II badanie godz.

01:30 - 0,60 mg/l, III badanie godz. 01:50 - 0,59 mg/l, IV badanie godz. 01:52 - 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§1 kk.

Przepis art. 178a§1 kk stanowi, iż odpowiedzialność za ten występki ponosi ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy wskazać, że przedmiotem ochrony określonym w dyspozycji art. 178a§1 kk jest bezpieczeństwo w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w tym przypadku, zagrożone przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzącą pojazd mechaniczny.

Przez prowadzenie pojazdu, o jakim mowa w art. 178a kk, należy rozumieć każdą czynność wpływającą bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygającą o kierunku i prędkości jazdy. Przepięstwo penalizowane w art. 178a kk może być popełnione w dowolnym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Natomiast definicja stanu nietrzeźwości zawarta została w art. 115 §16 kk, zgodnie z którym stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, albo gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ (l) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Nie ulega wątpliwości, iż wartości stężeń alkoholu podane w wynikach badań urządzeniem kontrolno pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu wskazują, iż w chwili, gdy oskarżony kierował przedmiotowym pojazdem to znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Występek z art. 178a §1 kk, popełniony został przez oskarżonego umyślnie, gdyż wiedział on, że znajduje się w stanie nietrzeźwości albowiem wcześniej spożył znaczne ilości alkoholu, a mimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Zachowanie W. S. godziło w bezpieczeństwo w komunikacji, będące głównym dobrem chronionym tym przepisem, a zarazem zagrażało zdrowiu, a nawet życiu innych osób, które znajdowały się w tym czasie na drodze.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu W. S. baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Okolicznościami obciążającymi oskarżonego niewątpliwie było zrealizowanie znamion czynu zabronionego z winy umyślnej, zaś stężenie alkoholu było dość znaczne bo ponad promil. Z kolei okolicznościami łagodzącymi są : postawa oskarżonego w toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania oraz fakt uprzedniej niekaralności. Nie stwierdzono natomiast w sprawie żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. W. S. jest osobą młodą i sprawną intelektualnie. Mając powyższe na uwadze w punkcie I sentencji wyroku Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, na podstawie art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 1 roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej prac na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym , która w ocenie Sądu jest współmierna zarówno do stopnia winy oskarżonego jak i znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa. Nadto Sąd miał na uwadze, iż oskarżony obecnie nie pracuje i jest na utrzymaniu rodziców.

Zdaniem Sądu będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary w zakresie oddziaływania wychowawczego jak i zapobiegawczego względem oskarżonego,.

Na mocy art. 42 § 2 k.k. Sąd był zobligowany do orzeczenia wobec oskarżonego, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju z uwagi na popełnienie czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia w stanie nietrzeźwości. Dlatego też Sąd, w punkcie II sentencji wyroku, za powyższy czyn orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. W przedmiotowej sytuacji faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego jest dolegliwością współmierną do okoliczności jego postępowania, bowiem prowadzenie przez niego pojazdów zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Sąd nie orzekł surowszego zakazu prowadzenia pojazdów mając na uwadze fakt, iż oskarżony nie był dotychczas karny

Z uwagi na fakt, iż oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, Sąd w punkcie IV sentencji wyroku, na podstawie art. 72§1 pkt.5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Środek ten pozostawał obligatoryjny wobec wydania wyroku skazującego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., zaś jego wysokość została ustalona przez Sąd w wysokości 5.000 zł, biorąc pod uwagę aktualną sytuację materialną oskarżonego. Podstawę prawną powyższego rozstrzygnięcia stanowi art. 43a § 2 k.k.

W ocenie Sądu kara, środki karne i świadczenie pieniężne wymierzone oskarżonemu są adekwatne do stopnia jego winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunków osobistych sprawcy. Sąd uznał również, iż kara ta jest wystarczająca do osiągnięcia wobec oskarżonego celów zapobiegawczych i wychowawczych, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

O kosztach obrony orzeczono zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz.18) oraz wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020r. (sygn. akt SK 66/19) oraz postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2021 r. (I CSK 598/20). Zgodnie z z w/w rozporządzeniem, w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Dlatego też Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata kwotę 1080 zł powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w treści art. 626 § 1 kpk, zgodnie z którym w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd określa, kto, w jakiej części i zakresie ponosi koszty procesu. Biorąc pod uwagę zapadłe w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sąd na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądził od oskarżonego, na rzecz Skarbu Państwa, kwotę 180 zł., zaś w pozostałym zakresie wydatkami obciążył Skarb Państwa.